

GLASILO

delavcev organizacije združenega dela

trgovsko podjetje
za promet z industrijskimi
surovinami ter reprodukcijskim
in odpadnim blagom
s proizvodnimi obrati

dinos

61001 Ljubljana, parmova 33

LJUBLJANA, DNE 30. VI. 1976

LETO XV. ŠT. 68

SPREJEMAMO TEMELJNE SAMOUPRAVNE NAČRTE ZA OBDOBJE 1976-1980

Te dni poteka široka politična akcija za sprejemanje samoupravnih sporazumov o temeljnih planih in dogovorih in o temeljnih družbenih planih za obdobje od 1976-1980. Po skoraj dveletnih pripravah in delu na vzpostavljanju samoupravnega družbenega planiranja smo pred tem, da celotno delo, ki je zajelo širok krog samoupravljalcev, organiziranih v organizacijah združenega dela, v samoupravnih, krajevnih in družbenopolitičnih skupnostih ter družbenopolitičnih organizacijah, s sprejetjem planskih dokumentov strnemo na vseh ravneh in področjih družbenega planiranja.

V naši organizaciji združenega dela smo se v razpravo o srednjeročnem planiranju vključili na političnem aktivu 13.11. 1975. Njemu so sledile široke razprave na zborih delavcev o razvoju naše OZD v razdobju od 1976-1980. Javna razprava je trajala do 23. 12. 1975, ko so na zasedanju delavskega sveta delegati zborov delavcev program srednjeročnega razvoja potrdili in razglasili njegov sprejem.

Letos, pred dopusti, pa smo se ponovno vključili v široko javno razpravo in sprejem temeljnih samoupravnih načrtov republike za obdobje 1976-1980.

OB DVEH JULIJSKIH PRAZNIKI 4. IN 22. JULIJU

Vse bolj se zavedamo, da je treba naše revolucionarne vrednote in tradicije ohraniti in razviti do najvišje možnosti. Vedno znova spoznavamo, da je revolucija še živa, da traja in da so revolucionarna spoznanja elementarna šola predvsem mladih generacij. Brez ohranjanja revolucionarnih tradicij torej ne moremo ostati to, kar nedvomno smo in kar moramo biti, če hočemo hoditi po poti napredka, revolucionarna družba. Hkrati z močno reafirmacijo marksistične misli, ki se je začela v letu 1972, se enakovredno uveljavljajo tudi revolucionarne vrednote in revolucionarne tradicije.

Naloge obravnavanja in razvijanja revolucionarnih vrednot in tradicij vse bolj prevzemajo za svojo, našo mlado generacijo, v veliko zadoščenje zlasti borcev narodnoosvobodilne vojne in aktivov narodnoosvobodilnega gibanja. Njihova dolgotrajna zavzetost za te naloge in dolžnosti torej ni bila zaman in ne sama sebi namen. Borci in aktivisti so nedvomno nenehno težili k temu, da bi politične in etične vrednote, ki so naše ljudstvo navdihovale v osvobodilni vojni in v naši revoluciji sploh, postale neločljivi del sveta mladih, podlaga in moč njihovega hotenja in prizadevanja v spopadih z novimi nalogami, ki jih sprejemajo, in preizkušnjami, v katere se podajajo danes in jutri.

Za oba praznika iskrene čestitke!

ZBRALI BOMO 946 485,00 DIN POSJILA ZA CESTE

Akcija vpisovanja posojila za gradnjo novih in rekonstrukcijo starih cest zelo uspešno poteka po vsej Sloveniji. Na tekočih računih se zbira iz dneva v dan več denarja.

S posojilom bi morali v SR Sloveniji zbrati 900 000 000 din, kar predstavlja dodatni vir sredstev za dela, ki so načrtovanja za srednjeročno obdobje od leta 1976 do leta 1980. Ta sredstva predstavljajo nekaj manj kot 10 % potrebnih sredstev, ki so potrebna za ta dela. Na osnovi srednjeročnega načrta bo v letih 1976 do 1980 moderniziranih 728 km makadamskih cest, ojačano 601 km cest, rekonstruiranih 216 km cest, na novo zgrajenih 117 km cest (od tega 36 km avtocest, zgrajenih 22 cestnih mostov, zgrajenih več podpornih zidov, občestnih počivališč, zavarovanih železniških prehodov in odpravljenih več črnih točk.

Po razrezu, ki ga je izdelala republiška skupnost za ceste na podlagi števila zaposlenih, naj bi se na območju vsake občine zbralo najmanj polovico enomesečnega osebnega dohodka zaposlenih. Na primer občina Ljubljana-Bežigrad bi morala zbrati 35 000 000 dinarjev (od 900 000 000 din v SRS).

Da bi akcija za vpis posojila v redu potekala tudi v našem podjetju, so družbenopolitične organizacije imenovala petčlanski štab za izvedbo posojila. V njem so predstavniki

družbenopolitičnih organizacij in strokovni delavci. Naloga štaba je, da pripravi vpis posojila, da daje strokovna navodila v zvezi z vpisom in vplačevanjem posojila.

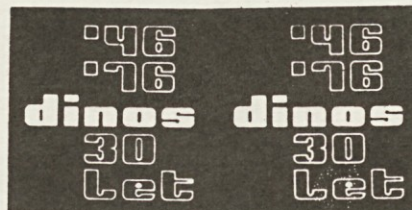
Ni treba posebej poudarjati, da je uresničitev srednjeročnega načrta izgradnje, rekonstrukcije in modernizacije cest v SR Sloveniji več kot nujna. Zato lahko pričakujemo od slehernega občana, da bo vpisal posojilo po svojih močeh. Geslo, pod katerim nastopamo pred občani pa je „VSAK SLOVENEK VSAJ POL MESEČNEGA OSEBNEGA DOHODKA ZA CESTE, KDOR PA IMA LASTNO OSEBNO VOZILO, NAJ BI PRISPEVAL ENOMESEČNI OSEBNI DOHODEK“. Pri tem moramo omeniti, da je to posojilo vračljivo. Ceste bodo ostale, posojilo pa se vrača.

Vpisano posojilo se lahko vplača takoj v enem znesku ali v obrokih, vendar največ v štiriindvajsetih. Obrazci, ki so sestavljeni za vpis posojila, so razdeljeni na pet obdobj. Vendar zaradi lažjega obračunavanja priporočamo, da se odločimo za štiri obdobja po šest mesecev. Ker se obveznice izdajajo na koncu vsakega obdobja in morajo biti zaokrožene na stotice (100, 500 ali 1000), smo sestavili vzorec za vplačevanje v 24 obrokih. Obveznice se obrestujejo 10-odstotno. Obresti se obračunavajo in izplačujejo za nazaj hkrati z glavnico.

osebni dohodek	vpisano posojilo	obrok za eno obdobje	mesečni obrok
2400	1200	300	50
3200	1600	400	66,67
4000	2000	500	83,33
4800	2400	600	100
5600	2800	700	116,67
6400	3200	800	133,33
7200	3600	800	150
8000	4000	1000	166,67
—	4400	1100	183,33
—	4800	1200	200,00
—	5200	1300	216,66
—	5600	1400	233,33
—	6000	1500	250,00
—	6400	1600	266,66
—	6800	1700	283,33
—	7200	1800	300,00
—	7600	1900	316,66
—	8000	2000	333,33
—	8400	2100	350,00
—	8800	2200	366,66
—	9200	2300	383,33
—	9600	2400	400,00
—	10 000	2500	416,67

Ljubljana, 8. junija 1976

Vladimir Kralj
predsednik štaba za vpis posojila
za ceste pri OZD DINOS



DVA KORISTNA SESTANKA

Zadnji poslovodski sestanek je bil v Ljubljani dne 28. aprila 1976, na katerem sta tovariš Jančič in tovariš Mancini seznanila poslovodni kader naše OZD o poslovanju v zvezi z zakonom o zagotovitvi plačil med uporabniki družbenih sredstev, ki je začel veljati 1. aprila. Poudarila sta, da smo bili na zakon dobro pripravljeni in da zato z vzdrževanjem lastne likvidnostne sposobnosti nimamo težav. Kaže pa se določeno količinsko zmanjševanje v odkupu odpadkov pri vseh poslovalnicah, ki poslujejo s partnerji, ki so zašli v težave in zmanjšujejo proizvodnjo. Tudi naši porabniki (železarne, livarne, papirnice) so pri prevzemu veliko bolj zahtevni, ker morajo sedaj odpadne surovine plačevati z likvidnimi finančnimi sredstvi (menicami) nekateri pa celo omejujejo prevzem (papirnice, steklarne) in je zato pričakovati določeno kopičenje odpadkov, na kar moramo biti ustrezno pripravljeni. Ne moremo si namreč privoščiti zmanjševanja v odkupu odpadkov. Enako velja tudi za posamezne vrste odpadkov barvnih kovin.

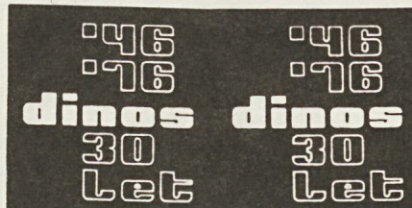
Vsekakor lahko ugotovimo, da novi zakon zahteva več reda (sankcije so izredno ostre) poslovnosti, prilagodljivosti, spoštovanja dogovorov glede kvalitete, dobavnih rokov in podobno.

Posebej je bil obravnavan in pojasnjen postopek v primeru reklamacij in način evidentiranja, kadar je blago podarjeno.

Splošen vtis je bil, da so bile informacije, pojasnila in izmenjava mnenj zelo koristne in da bodo uspešno rabile našemu poslovodnemu kadru pri delu. Dogovorili smo se, naj bo podobna izmenjava mnenj s pridobljenimi izkušnjami v izvajanju zakona tudi s finančno-administrativnim kadrom naših poslovalnic; to pa je bilo 26. maja 1976.

Janez Ramovš

DOPISUJTE!





Delovno predsedstvo političnega aktiva, ki se je sestel takoj po poslovdskem sestanku dne 28. aprila 1976. Kušar, Mancini, Jenko (zgoraj), Kralj, Jančič, Ramovš (spodaj).

OBRAČUN ZA PRVO TRIMESEČJE 1976

Ob koncu leta 1975 je bil objavljen novi zakon o ugotavljanju in obračunavanju celotnega dohodka, ki z letošnjim letom uvaja sistem ugotavljanja celotnega dohodka po plačani realizaciji. Po novem sistemu sestavljajo celotni dohodek le plačani zneski, ki jih bomo dosegli s prodajo blaga, in drugi plačani dohodki. To pomeni, da bomo lahko delili le tisti del celotnega dohodka, ki ga bodo kupci do dneva obračuna plačali v gotovini ali zavarovali s plačilnimi instrumenti (menico, čekom, garancijo in nepreklicnim dokumentarnim akreditivom).

Ker do dneva sestave periodičnega obračuna za prvo trimesečje t.l. še niso bila opravljena vsa z zakonom predpisana opravila (poravnane vse terjatve in obveznosti, nastale pred 1. aprilom 1976) in niso bili sprejeti in objavljeni vsi predpisi s tega področja, zakonodajalec za obdobje januar – marec 1976 ni predvidel obveznega sestavljanja periodičnega obračuna.

Zaradi približne orientacije pri nadaljnjem poslovanju naše organizacije smo sestavili prvi letošnji obračun po fakturirani realizaciji in po predpisih, ki so veljali v letu 1975.

Dohodek smo začasno razdelili na osnovi delitvenih razmerij, ki jih je sprejel delavski

svet naše organizacije za leto 1976, s tem da so bile vnesene minimalne korekture teh delitvenih razmerij.

Kako smo poslovali v prvem trimesečju letošnjega leta v primerjavi z enakim obdobjem leta 1975, nam kaže naslednji pregled:

S pregleda lahko razberemo, da smo v prvem trimesečju letošnjega leta v primerjavi z lanskim obdobjem v organizaciji kot celoti uspešno poslovali. Realizacijo po količini smo povečali za 4718 ton ali za 15 %, realizacijo po vrednosti pa za 2,7 stave milijarde ali za 33 %. Hitreje od prodajne vrednosti je rasla nabavna vrednost realizacije, saj znaša povečanje kar 44 %. Hitrejše rast nabavne vrednosti (indeks 144) od prodajne vrednosti (indeks 133) pa je vplivala na zmanjšanje porasta razlike v ceni, ki se je povečala le za 8 %. Zaradi povečanja materialnih stroškov in amortizacije za 42 % se je dohodek za lansko obdobje znižal za 1 %. Bruto osebni dohodki so se v masi povečali za 10 %, skladi pa so nižji za 5 %. Bruto dohodek (dohodek in amortizacija) se je povečal za 6 %. Ta kategorija dohodka je zelo pomembna, saj med drugim vpliva na oblikovanje višine sredstev za osebne dohodke.

Rezultati, ki smo jih dosegli v celotni naši organizaciji v prvem trimesečju letošnjega leta, naj nam bodo le približna orientacija v poslovanju v tem obdobju. Že sedaj lahko ugotovljamo, da bodo rezultati, ki jih bomo dosegli v obdobju januar – junij v letošnjem letu, slabši od doseženih v prvem trimesečju. V aprilu in maju smo zabeležili tudi v našem podjetju zastoje pri plasmaju nekaterih vrst blaga, kar bo brez dvoma vplivalo na zmanjšanje celotne realizacije in dohodka.

Tudi prehod od ugotavljanja celotnega dohodka po fakturirani realizaciji na plačano realizacijo bo vplival na zmanjšanje dohodka. O teh okoliščinah so razpravljali organi upravljanja in priporočajo veliko mero previdnosti pri izplačevanju osebnih dohodkov iz dobička za prvo trimesečje 1976.

Justi Tekavc

Zap. št.	Elementi	Od 1. 1. do 31. 3.		Indeks 1975=100
		1975	1976	
1.	Realizacija po količini	31 462	36 180	115
2.	Realizacija po vrednosti	81 985 630	108 936 282	133
3.	Celotni dohodek	84 304 744	109 956 873	130
4.	Nabavna vrednost	53 284 037	76 924 202	144
5.	Razlika v ceni	29 525 663	32 026 600	108
6.	Materialni stroški in amortizacija	6 491 458	9 218 217	142
7.	Doseženi dohodek	23 034 205	22 808 383	99
8.	Pogodbene obveznosti, davki in prispevki, ostali osebni prispevki in obveznosti za DP	4 539 356	4 067 802	90
9.	Ostanek dohodka	18 494 849	18 740 581	101
10.	Doseženi bruto osebni dohodek	7 590 101	8 399 793	110
11.	Doseženi skladi	10 904 748	10 340 788	95
12.	Razmerje v delitvi			
	ostanek dohodka	100	100	
	a) za bruto osebni dohodek	41	45	
	b) za sklade	59	55	
13.	Bruto dohodek (dohodek + amortizacija)	24 735 862	26 287 749	106

NAŠA SINDIKALNA ORGANIZACIJA PREJELA SREBRNI ZNAK

Na podlagi odloka, ki ga je sprejelo predsedstvo občinskega sveta zveze sindikatov Ljubljana-Bežigrad, je bil naši sindikalni organizaciji podeljen 28. aprila 1976 srebrni znak.

Na krajši slovesnosti, ki sta se je udeležila predstavnika občinskega sindikalnega sveta tovariš Kocjan in tovariš Anžlovar, sekretar naše OO ZK tovariš Viršček, nekateri delavci strokovnih služb in člani izvršnega odbora naše sindikalne organizacije, je bilo poudarjeno, da se srebrni znak podeljuje le tistim organizacijam sindikata, ki imajo med sodelavci največ zasluga za uveljavljanje delavske samouprave.

Tekom večletnega dela naše osnovne organizacije se je očitno pokazalo, da prispeva določen delež k uveljavljanju delavske samouprave tudi sindikalna organizacija. Lahko trdimo, da brez sodelovanja sindikata ni organizirana nobena politična akcija. Seveda dela sindikat povezano z osnovno organizacijo ZK, ZSMS ter z vodstvenim in vodilnim kadrom naše OZD. Le na podlagi takšnega sodelovanja so možni uspehi. Velik pomen za dobro delo naše sindikalne organizacije ima tudi združitev sindikalnih podružnic na področju Ljubljane, v eno samo, ker le tako prihajajo do veljave vse politične akcije, proslave, organizacije izletov, ki so izvedene množične in zato tudi enotne delujejo.

Veliko pa je področij iz dela in življenja delavcev naše OZD, za katere osnovna organizacija do sedaj ni bila dovolj dojemljiva oziroma ni izkoristila vseh pristojnosti, ki ji kot obliki delavčevega izražanja pripadajo. To je naš cilj v prihodnosti, saj bomo le tako lahko opravičili priznanje, ki smo ga prejeli.

Hribar Janja

KAKO RAZPRAVLJATI O OSNUTKU ZAKONA O ZDRUŽENEM DELU?

REŠITVE PREIZKUSIMO V PRAKSI PRED SPREJEMOM

V teku je organizirana razprava o osnutku zakona o združenem delu. To je široka politična akcija s ciljem seznanjanja z vsebino, sočasno pa naj bi predlagane rešitve preizkusili v praksi že pred sprejemom zakona. Dopolnitve bodo lahko zelo konkretne, ker bodo že preizkušene. S takimi razpravami bomo kvaliteto rešitev izboljšali. Konkretna analiza stanja v posameznem okolju pomeni izpolnjevanje sprejete obveznosti sindikalnih organizacij stalnega preverjanja samo-

upravne organiziranosti. Politični aktiv podjetja je pred začetkom javne razprave sprejel smernice o nadaljnji organiziranosti. Upoštevali smo vse dosedanje analize in razprave na zborih. Predložene rešitve po oceni predstavljajo realno osnovo za nadaljnje delo kot tudi napredek.

— DVE TEMELJNI ORGANIZACIJI ZDRUŽENEGA DELA

Politična ocena opravljenih zborov, ki so obravnavali analizo o pogojih za organiziranje TOZD je pokazala, da ni

bila osvojena nobena predloženih rešitev. Zbori so zavrnili predlog, po katerem naj se ustanovi pet temeljnih organizacij, in to po teritorialnem načelu. Zato so politične organizacije in posebno telo, ki ga sestavljajo delegati vseh delovnih enot, sprejeli načelno stališče, naj bi pri obravnavi osnutka zakona o združenem delu obravnavali predlog o organiziranju temeljnih organizacij po proizvodnem načelu. Predlog je za dve temeljni organizaciji, prva naj bi obsegala vse enote na področju trgovine (železo, kovine, papir), druga pa za področje tekstila z obratoma v Ljubljani in v Bohovi. Sklenili so, naj se v tem smislu dopolni že izdelana analiza.

Predlog je utemeljen iz naslednjih razlogov:

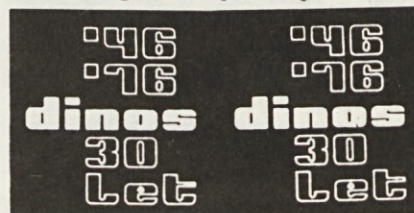
1. Ko smo programirali razvoj za petletno obdobje, je bilo treba opredeliti program na področju tekstila. Vsi podatki in razmere na tržišču (veliko proizvajalcev z istim programom) narekujejo dopolnitev programa. Upoštevač pogoje dela in obstoj obeh obratov, moramo imeti v prihodnje takšno usmeritev, ki bo v polni meri aktivirala oba obrata.

2. Upoštevanje posebnih pogojev glede proizvodnje v tekstilnih obratih in primerjava z drugimi podobnimi obrati nam narekujejo stalno priznavanje posebnih ugodnosti v odnosu s trgovino. Podobno stanje bo tudi v prihodnje, vse to pa je moč urediti s samoupravnim sporazumom o združitvi v delovno organizacijo.

3. Investicijska politika bo stvar dogovora obeh temeljnih organizacij. Investicijski program je že sprejet, o načinu financiranja pa se je treba pogovoriti.

4. Izpolnjeni so vsi pogoji, ki jih podaja osnutek zakona, saj obe organizaciji predstavljata:

- delovno celoto,
- rezultati njihovega skupnega dela v delovni celoti, ki je organizirana kot TOZD, se lahko samostojno izrazijo na trgu kot vrednost,
- delavci kot samoupravna skupnost delavcev lahko v tej delovni celoti uresničujejo svoje družbenoekonomske in druge samoupravne pravice.

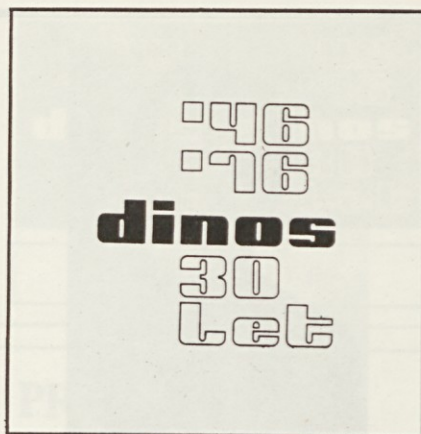


Ob razpravi o osnutku zakona o združenem delu naj zbori sprejmejo predložene smernice. Na podlagi teh bo dopolnjena že posredovana analiza. O analizi naj bi zbori razpravljali do srede septembra tega leta in sprejeli odločitev.

Ob vsem tem je treba ponovno

poudariti, da rešitve v osnutku zakona postavljajo zahtevo, da je treba samoupravljanje in organiziranost prilagajati nadaljnjemu razvoju in iskati rešitve, ki bodo vplivale na večjo zavzetost, produktivnost in udeležbo vseh, ki združujejo svoje delo.

Tone Plešec



IZREDNO POZITIVNE SPREMEMBE

Zakon o zavarovanju plačil, ki je v veljavi od 1. aprila 1976, je vnesel v medsebojno poslovanje veliko koristnih sprememb. Medsebojna poravnava obveznosti je v zadnjih nekaj letih bila praktično omejena na kompenzacijsko poravnavanje in je bilo plačevanje z gotovino prava redkost. Nujno potrebna likvidna sredstva smo morali zlasti ob izplačilu družbenih obveznosti in osebnih dohodkov izterjevati na vse načine. Mandatne tožbe so bile dokaj neučinkovite in na ta sistem sploh ni bilo računati, zato smo že pri objavi zakona o zavarovanju plačil pozdravili ukrepe, ki so najavljali brez-pogojno finančno disciplino pri nakupu blaga, ki je po tem zakonu možen le, če so zagotovljena plačilna sredstva.

Pri nas smo skrbno preučili zakon in obrazložitev zakona, ki je bila podana na raznih sestankih in seminarjih, zato nas poslovanje po novem zakonu ni našlo nepripravljenega.

Pozitivni rezultati so bili vidni že v prvih dneh meseca aprila, ko so začele pritekati menice za pokritje starih dolgov. Ko smo začeli dobivati menice

še iz drugih republik, smo lahko ugotovili, da bo finančno poslovanje v kratkem času povsem normalno in bo v celoti odpadla izterjava zapadlih obveznosti do naših kupcev, kakor tudi tožbe za neporavnane račune.

Poslovanje v maju je naše ugotovitve le še podkrepilo, saj je vrednost prispelih in danih menic lepo porasla. Skratka, lahko trdimo, da je ta zakon prinesel v naše gospodarstvo izredno pozitivne spremembe, ki so dokončno vzpostavile red na tako kočljivem področju kot je poravnava medsebojnih obveznosti.

Izhodišče, da lahko organizacije združenega dela ali druge organizacije kupijo blago le, če imajo zagotovljena finančna sredstva, in da lahko organizacije združenega dela izvajajo investicijski program le, za kolikor imajo zagotovljena finančna sredstva, je naredilo konec kopičenju blaga v skladiščih in konec nepokritim investicijam. Pred uveljavitvijo zakona so organizacije združenega dela kupovale pri nas odpadke starega železa, litine in drugo praktično v neomejenih količinah, ker so si hotele zagotoviti

zadostno zalogo za kontinuiran delovni proces, pri tem pa so vedele, da jim bomo blago morali dobaviti, četudi ne bo zanj likvidnih sredstev, in da se bomo morali zadovoljiti z medsebojnimi kompenzacijami. V sedanjih pogojih pa morajo biti naročila pokrita z viranskimi plačili v 15 dneh ali pa morajo biti predloženi instrumenti zavarovanja (menica, ček, akreditiv, garancija). Že v začetku aprila smo prejeli naročila za manjše količine odpadkov, kot so jih posamezne organizacije združenega dela jemale v prejšnjih mesecih. Nekatere organizacije združenega dela so celo ustavile prevzem odpadkov zaadi zadostnih zalog surovin ali proizvodov.

Vse to kaže, da so po uveljavitvi zakona nakupi smotrnejši in da je natančnejše načrtovanje količin za proizvodne procese zelo nujno, da se uskladijo hotenja in realne možnosti pri nabavi blaga.

Daniilo Jančič

Udeleženci poslovskega sestanka dne 28. aprila 1976 (spodaj).





IN MEMORIAM

Jože UREK, obratovodja tekstilnega obrata DINOS Bohova, je umrl za posledicami prometne nesreče.

Na Hoškem pokopališču se je v imenu članov kolektiva od pokojnega poslovil direktor našega podjetja Janez Ramovš.

Slovo od pokojnega je bilo ravno v času, ko smo pričakovali, da mu bomo čestitali za 50. rojstni dan. Rodil se je v Kapeli pri Krškem, kjer je preživel tudi otroška leta. Tegobe vojne je občutil na lastni koži, ker je bil izseljen. Pri nas se je zaposlil kot tekstilni delavec. Izobraževal se je ob delu. Postal je skladiščnik, pred sedmimi leti pa obratovodja.

V podjetju je bil 22 let. Ves čas je bil med člani kolektiva in tudi vodstvenimi delavci, ki se zavedajo, da so rezmerja med ljudmi, skrb za tovarštvo, spoštovanje človekove osebnosti, osnovne vrline naše družbe. Bil je aktiven v organih upravljanja in v političnih organizacijah. Zunaj podjetja je bil član sveta krajevnih skupnosti, raznih odborov krajevnih organizacij SZDL ter gasilskega društva. Bil je požrtvovalen in vedno pripravljen vsakomur pomagati. Zaradi zavzetosti pri izpolnjevanju nalog je užival pri sodelavcih velik ugled, zaupanje in spoštovanje. Zato se ga bomo vedno spominjali kot zglednega tovariša in vzornega delavca.

SLAVA NJEGOVEMU SPOMINU.

NEKAJ VAŽNEJŠIH SKLEPOV IZ ZASEDANJ DELAVSKEGA SVETA

Na 13. zasedanju delavskega sveta, ki je bilo dne 7. februarja 1976, in je obsegalo 19 točk dnevnega reda, so bili sprejeti naslednji pomembnejši sklepi:

- da se iz delovne skupnosti strokovnih služb izdvoji komercialni biro, ki naj bo organiziran kot poslovna enota z vsemi samoupravnimi pravicami, ki mu pripadajo po statutu podjetja. V to organizacijsko enoto sta vključeni skladišči v Šentvidu in v Črnučah;

- da se sprejme predlog sprememb in dopolnitev samoupravnega sporazuma za dejavnost trgovine, s katerim naj bi uvedli določila sindikalne liste za leto 1976 o

merilih za delitev dohodka in osebnega dohodka;

- da zbori delavcev ponovno razpravljajo o načrtu za leto 1976;

- da se povečajo sredstva investicijskega vzdrževanja poslovalnic Kranj, Maribor, Pivka in Bohovi;

- imenovana je bila komisija za družbeno samozaščito za delovne enote na območju mesta Ljubljana;

- pristopili smo k samoupravnemu sporazumu o zagotovitvi sredstev za kritje pri manjkljavi v elektrogospodarstvu in v železniškem gospodarstvu;

- kupili naj bi 6 najemniških stanovanj in

nekaj manjših stanovanj za samske delavce s 15 ležišči v Ljubljani.

Naslednje 14. zasedanje delavskega sveta je bilo dne 27. februarja 1976. Na tem sestanku je delavski svet sprejel naslednje pomembnejše sklepe:

- da se revalorizirajo vsa osnovna sredstva in sredstva skupne porabe s predpisanimi koeficienti;

- da se stopnje amortizacije za leto 1976 ne spremenijo;

- sprejel je zaključni račun za leto 1975 in način pokritja preplačila poslovalnic Koper in Beograd;

- sprejel je smernice poslovanja za leto 1976 in dopolnil akcijski program za razvijanje vseh oblik skrbnega gospodarjenja in dohodkovnih razmerij;

- podprl je ustanovitev skladišča v Sevnici;

- sprejel je načrt črpanja sredstev sklada skupne porabe v višini 5 000 000,00 din;

- sprejel je tudi načrt sredstev za investicijsko vzdrževanje za leto 1976.

Petnajsto zasedanje delavskega sveta je bilo dne 16. marca 1976 in je bilo v glavnem posvečeno položaju podjetja glede izvajanja zakona o zavarovanju plačil med uporabniki družbenih sredstev. V tej zvezi je delavski svet sprejel naslednje sklepe:

- da se lahko avalirajo menice tudi poslovnim partnerjem do višine, ki jo dovoljujejo predpisi po poprejšnjem preverjanju solventnosti trasanta;

- da lahko eskontiramo menice, ki so avalirane pri poslovnih bankah Jugoslavije, in da znaša eskontna stopnja 12 % na leto;

- opredelili so odgovornost za pravočasno zagotovitev plačil med uporabniki oziroma med delavci v skladiščih in finančno operativno ter fakturnim oddelkom.

Hkrati s temi sklepi je delavski svet odobril preporazdelitev sredstev za asfaltiranje ceste do poslovalnice v Mariboru in da najemomo premostitveno posojilo za adaptacijo stanovanjske hiše v Hočah v znesku 134 750,00 dinarjev.

Šestnajsto zasedanje delavskega sveta je bilo 5. aprila 1976. Med važnejšimi zaključki tega zasedanja naj navedemo:

- obvezno razlago 1. odstavka člena 12 pravilnika o delitvi osebnih dohodkov;

- da se začne postopek za spremembo in dopolnitev statuta podjetja;

- sprejem sprememb in dopolnitev pravilnika o knjigovodstvu in določil pravilnika o delitvi osebnih dohodkov, ki se nanašajo na delitev osebnih dohodkov za pripravnike;

- sprejem popravka načrta investicijskega vzdrževanja osnovnih sredstev za leto 1976;

- imenovanje tovariša Bernjaka iz Celja in tovariša Tanceta iz Kočevja v razpisno komisijo za imenovanje vodilnih delavcev.

Sedemnajsto zasedanje delavskega sveta je bilo dne 6. maja 1976. Med važnejše sklepe tega zasedanja spadajo:

- razglasitev veljavnosti sprememb in dopolnitev statuta podjetja;
- sprejem sprememb in dopolnitev pravilnika o dodeljevanju stanovanj in stanovanjskih posojil;
- sprejem popravljenega finančnega

načrta za leto 1976 z delitvenimi razmerji ter rebalansa načrta porabe sredstev skupne porabe za leto 1976;

– sprejem načrta za zatemnjevanje skladiščnih in pisarniških objektov v času vojne ali vojne nevarnosti.

Zaključke 18. zasedanja delavskega sveta z dne 31. maja bomo objavili v naslednji številki Glasila.

Venčeslav Vetrovec



DOPISUJTE

DOPOLNILI SMO STATUTARNA DOLOČILA PODJETJA

Zbori delavcev so koncem aprila in v začetku maja obravnavali in sprejeli predlog sprememb in dopolnitev statuta. Nove naloge na področju samozaščite, kot tudi praktično izvajanje določil statuta, ki je bil sprejet 30. julija 1974 so narekovale določene spremembe in dopolnitve.

S spremembami in dopolnitvami smo natančneje opredelili pristojnosti zborov delavcev, delavskega sveta, dopolnjen pa je bil tudi način predlaganja kandidatov za organe samoupravljanja.

NAŠ PRISPEVEK PREBIVALCEM NA POTRESNEM PODROČJU

Ko smo zvedeli, da je prebivalce na Tolminskem prizadel močan potres, smo se takoj odločili, da pomagamo oblažiti posledice tega potresa.

Ker sta bila ob potresu prizadeta tudi dva delavca naše poslovalnice v Novi Gorici, smo jima dali takoj na razpolago po eno počitniško prikolico, za druge prizadete prebivalce pa bomo nakazali zaslužek enodnevnega dela delavcev celotnega podjetja, ki so v ta namen opravili delo v soboto dne 12. junija 1976. Prepričani smo, da bodo našemu zgledu sledile tudi druge delovne organizacije in da bodo posledice tega potresa čimprej odstranjene.

Venčeslav Vetrovec



Udeleženci poslovskega sestanka dne 28. aprila 1976



POTREBA PO VEČJI HIDRAVLICNI STISKALNICI — ARNOLD

Z industrijo motornih vozil iz Novega mesta smo sklenili samoupravni sporazum o dolgoročnem sodelovanju. Po njihovem delovnem programu se bo povečala količina odpadne pločevine, saj prehaja IMV v novo, razširjeno proizvodnjo karoserij raznih tipov vozil za inozemskega naročnika.

Izdelana analiza, povečan obseg nastajanja odpadkov in izkušnje drugih dežel so nas privedle do sklepa, da bi bila najekonomičnejša predleava odpadnih surovin iz tega izvora z uporabo stiskalnice večje zmogljivosti.

Po dolgotrajnem preučevanju raznih vrsti stiskalnic različnih proizvajalcev iz Anglije, Nemčije, Holandije, Francije, Italije in Avstrije, smo se odločili za avstrijsko stiskalnico proizvajalca Arnolds Maschinenbau iz Vösendorfa pri Dunaju.

Tehnični podatki stiskalnice, ki ima naziv SP 150, so naslednji:

- 20 — 30 paketov na uro, težkih 150–350 kg,
- paketirka je stabilna, teža 30 ton,
- dimenzije paketov so: 600 x 400 x 400,
- pogon — diesel motor,
- dnevna zmogljivost 24 — 25 ton.

Stiskalnico smo si ogledali skupaj s tovarišem Hočevarjem naše poslovne enote v Novem mestu in tovarišem Mejakom iz Brežic, ki sta jo pohvalila. Kolikor bomo dobili potrebno dovoljenje za uvoz in pozitivno mnenje samoupravnih organov in zborov delavcev, se bomo odločili za nakup.

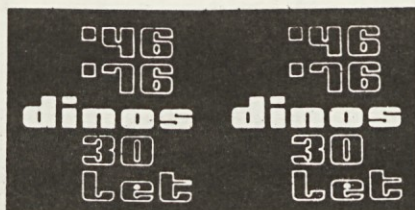
ing. Anton Golja



NOVI POSLOVODJA V TRBOVLJAH

Ervin MATEŠIČ je bil s sklepom zbora delavcev DINOS Trbovlje in odbora za medsebojna razmerja podjetja imenovan za vodja delovne enote DINOS Trbovlje.

Rojen je 1922. leta, po poklicu pa je strojni tehnik. Večji del delovne dobe, ki jo ima 32 let, je opravljal samostojna komercialna dela. Vsekozi je bil tudi družbenopolitično aktiven. Želimo, da bi se v našem krogu dobro počutil, pri delu pa uspel.



ZBIRALNE AKCIJE V KRANJU

Že več let zaporedoma sodelujemo pri zbiralnih akcijah, ki so organizirane v okviru Društva prijateljev mladine, Pionirskih odredov osnovnih šol in zadnji dve leti še z občinskimi odbori RK Kranj, Škofja Loka, Idrija in Cerkno.

Časovni razpored akcij na območju Kranja za zbiranje papirja po krajevnih organizacijah RK smo dobili pri občinskem odboru RK Kranj. Načrt je obsegal 36 vasi oziroma zbirnih centrov. S štirimi vozili smo v štirih dneh zbrali 32 215 kg časopisnega papirja. V akcijah, organiziranih s Pionirskimi odredi osnovnih šol, pa smo zbrali na območju Kranja 16 140 kg.

Na območju Škofje Loke je bilo v okviru RK zbranega papirja 14 240 kg in v okviru šolskih akcij 22 000 kg.



Na dvorišču naše PE v Kranju

Na območju Jesenic je bilo zbranega papirja v okviru šolskih akcij 82 000 kg.

Poleg akcij zbiranja papirja sodelujemo s pionirskimi organizacijami posameznih osnovnih šol pri zbiranju odpadnega železa in pločevine.

Na območju Jesenic je bilo zbranega 23 400 kg starega železa, na območju Kranja — 10 500 kg in na območju

Škofje Loke — 8 300 kg.

Ti podatki veljajo za akcije, organizirane v mesecu juniju do 10. julija. Številke dokazujejo, da akcij ne smemo opustiti, ker se nam posamezne bogato obrestujejo.

Franc Jenko
vodja PE Kranj

dinos

Julij 1976

PREHRANA MED DELOM MORA BITI ORGANIZIRANA

Sprejeti samoupravni sporazum določa, da se prehrana med delom lahko regresira le takrat, ko je organizirana. Izjeme pri tem so le tisti, ki imajo zdravniško potrdilo za dietično prehrano.

Določila so jasna in nedvoumna. Nič več ni mogoče izdajati bonov za neorganizirano prehrano. Z obratom družbene prehrane mora biti sklenjena ustrezna pogodba za tople obroke. Pri nas smo se odločili uskladiti regresiranje z novimi predpisi. Sindikalna organizacija je zato sprožila akcijo. Nastale so nekatere težave, ki so bile tako objektivne kot tudi subjektivne narave. Prevladalo je le še mnenje, da smo se prehitro odločili za tak korak, da bi lahko še počakali in podobno.

Iz izkušenj sedaj ugotavljamo, da je treba način prehrane dopolniti. Preureditev prostorov bi terjala veliko sredstev, če upoštevamo, da bo treba v bližnji prihodnosti menjati lokacijo skladišča v Ljubljani. Kljub tej ugo-

tovitvi je mogoče regresirati prehrano med delom, če imamo pogodbo z obratom, ki pripravlja tople obroke. Druge rešitve ni, kajti bone dobijo samo tisti, ki predložijo ustrezno zdravniško potrdilo, in delavci, ki delajo popoldne ali na delovnih mestih, kjer ni moč organizirati prehrane.

V tem primeru se je ponovno pokazalo, kako težko s utirajo pot novosti, pa čeprav take, ki bi jih morali vsi podpreti. Če razumemo bistvo — ta pa je, da mora delavec dobiti obrok med delom, ker s tem obnavlja porabljeno energijo — potem vemo, zakaj tako stroko določilo. Za dneve, ko ko delavec ni na delu, nima pravice do regresiranja prehrane. Prizadevanja vseh nas morajo biti usmerjena v to, kako čimbolje organizirati prehrano, kajti rešitev je ali organizirana prehrana ali neupravičeno regresiranje.

Tone Plešec

Neumnost in ošabnost rasteta iz iste korenine.

NEMŠKI PREGOVOR

Zbujanje sočutja je skrivnost humorja.

F. DOSTOJEVSKI

NOVI OBRATOVODJA TEKSTILNEGA OBRATA V LJUBLJANI

Nadja GREGORČIČ je bila s sklepom zbora delavcev TO DINOS Ljubljana in odbora za medsebojna razmerja podjetja imenovana na delovno mesto obratovodkinje tekstilnega obrata DINOS Ljubljana.

Po poklicu je tekstilni tehnik z 11-letno prakso v stroki. Opravljala je različne dolžnosti na samostojnih in vodstvenih delovnih mestih. Veliko je delala z ljudmi in opravljala tudi različne funkcije v organih upravljanja. Želimo ji dobro počutje med nami in uspešno delo na delovnem mestu.



Upravna zgradba naše PE v Murski Soboti je končno dobila „praznično obleko“

'46
'76
dinos
30
let

NOVI ŠEF SKLADIŠČA V VELENJU

Za šefa skladišča v Velenju je bil imenovan Oto CENTRIH, star 32 let, stanujoč v Velenju.

Po poklicu je strojni delovodja. Do sedaj je opravljal različna dela v stroki, nekaj let pa je bil tudi v upravni službi. Družbenopolitično je aktiven, sedaj je član sveta krajevne skupnosti. Na sedanjem delovnem mestu mu želimo uspešno delo.

LETOVANJE TUDI V NOVO ZGRAJENIH HIŠICAH V SAVUDRIJI

Na skupnem sestanku počitniškega odbora in komisije za letovanje, dne 27. maja 1976 nas je predsednik gradbenega odbora počitniških hišic v Savudriji obvestil, da bodo s 1. julijem 1976 na novo zgrajene hišice v Savudriji sprejele prve goste. Po tem obvestilu je komisija za letovanje lahko pričela z razdeljevanjem počitniških stanovanj.

Za podelitev smo imeli na razpolago naslednja stanovanja oziroma sobe:

Savudrija	10 stanovanj in 3 prikolic
Zambratija	4 sobe
Malinska	3 sobe in
Pohorje	4 sobe, ki pa niso uporabne zaradi prevelike vlage.

Iz naših dvanajstih poslovnih enot smo imeli 92 prijavitelcev, ki jih je komisija za letovanje razporedila tako:

Savudrija – prikolic	14 oseb
Savudrija – hišice	57 oseb
Malinska	8 oseb
Zambratija	13 oseb

Počitniški odbor opozarja in prosi vse koristnike naših počitniških stanovanj, da se držijo reda in čistoče, kot zahteva pravilnik. V nasprotnem primeru bomo prisiljeni ukrepati proti kršilcem pravilnika o letovanju.

Za vse nepravilnosti v času letovanja se obračajte na tovarišico Kamni-karjevo, ki vam bo po svojih močeh pomagala.

Vsem, ki ste se prijavi za letovanje, želi prijetno počutje

počitniški odbor.



Pregled na vse tri hišice v Savudriji

ODNOSI

Žal, nemalokrat slišimo, da v tej ali oni delovni enoti, službi ali skupini sodelavcev ni dobrih odnosov, kar je vzrok za razne ekonomske in politične neuspehe.

Vsi smo imeli starše, pa se skušajmo spomniti odnosa matere do otroka – dobronamerne kritike, odkritosrčnosti, pripravljenosti, da pomaga v trenutkih nemoči, dobrote in poštenosti – vrednot, ki jih nekje v sebi cenite in zaradi njih svoje starše. Pa ste se morda kdaj vprašali, ali to, kar cenite, tudi imate; ste vsaj skušali biti taki ali ste se dali avtomatizirati kot brezsrčni in nemisleči roboti dvajsetega stoletja?

Kot jezdec Apokalipse so, in v pogovornem jeziku jim pravimo: nevoščljivost, obsebnost, obrekovanje, častihlepnost in špekulantsvo. In povsod tam, kjer se pojavijo, uničijo dobre odnose in so zato tudi eden največjih sovražnikov samoupravljanja. Tistim, ki jih imamo – ali bolje izkazujejo – več, pravimo egoisti.

Zavedati se moramo predvsem, da imamo lahko samo ob čistih računih dobre prijateljske odnose, kar je pogoj za enotnost in skladnost v našem delu. Vsako trepljanje po razmenih in hkrati obiranje za hrbotom nas nujno pripelje v vode neurejenosti, nezaupanja, intrig in obiranja.

Vsi moramo imeti pred seboj eno, to pa je, da je treba obstoječe probleme reševati z medsebojnim dogovarjanjem, demokratično in ne zahrbtno, v krogih „opravljivcev in kritizerjev“. Primeri negativnega ravnanja posameznikov pa seveda segajo tudi do drugih skrajnosti, ki zahtevajo najstrožje ukrepanje do ljudi, ki se pokažejo kot nedostopni za sleherna prizadevanja, s katerimi bi jih lahko usmerili na pravo pot. Vedno je treba ločiti zrno od plev, oceniti, kaj je resnična kritika, kaj kritizerstvo, maščevalnost, pohlepnost ali hlapčevstvo, ter se nato človeško in demokratično pomeniti.

Morda v danem trenutku katerekoli oblike egoizma niti ne dojamemo daljnosežnosti tega, kar včasih neprizadeto „preslišimo“. To pa verjetno ne pomeni, da jih lahko pustimo vendar in da bodo same čez noč izginile. Nasprotno, z njimi se bomo morali še ubadati. To spoznanje je del naše nove samoupravne sile.

Vedno moramo misliti na interese podjetja – delovnega človeka v njem – na vso našo socialistično skupnost. Vsako zapiranje v ožje okvire, v kakšne lokalne meje, je nevarno. Zato moramo biti zelo prožni do teh vprašanj. Med seboj se moramo dobro razumeti; menim, da bi se morali imeti „radi“. Šele takrat bo delovna enota, služba ali skupina žela dobre delovne uspehe, pa tudi na zunaj bo pridobila ugled.

„Da, poglobiti moramo medsebojno razumevanje!“

Ivan Peternel

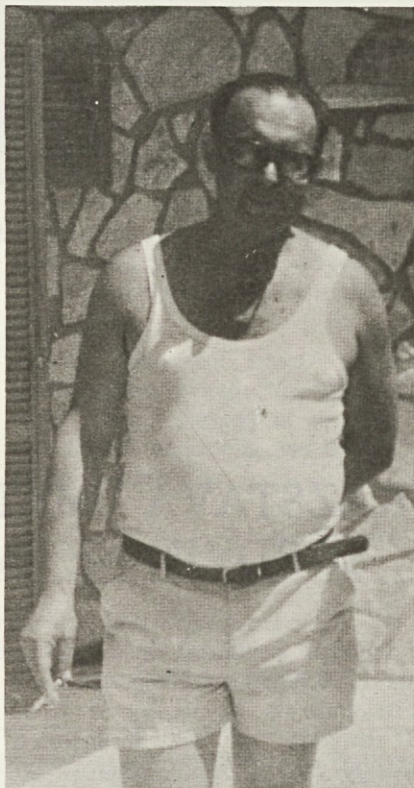
KAKO JE BILO NA PREVZEMU NAŠIH NOVIH POČITNIŠKIH HIŠIC V SAVUDRIJI?

DNE 17. JUNIJA 1976 JE BIL PREVZEM NOVIH POČITNIŠKIH HIŠIC V SAVUDRIJI. OB TEJ PRILOŽNOSTI JE NAŠ ZUNANJI SODELAVEC STANE KOMAN, TEHNIČNI UREDNIK GLASILA, NAPISAL NASLEDNJO REPORTAŽO:

Bojan Inkret, ki je vodil prevzem treh novih počitniških hišic v Savudriji, je imel vse dopoldne polne roke dela. Prispela je zadnja pošiljka opreme za sobe in kuhinje v hišicah, vse lepo zapakirano in složeno na tla pred prvo hišico.

S Kamnikarjevo sta organizirala prenašanje te opreme v posamezne prostore in hkrati sprejemala goste iz občine Umag in savudrijske krajevne skupnosti. Od naših so prišli skupaj s Francom Jenkom, predsednikom našega počitniškega odbora, tovarišem Martelancem, ki je nadziral dela, in tovarišem ing. Skabernetom, ki je hišice projektiral, tudi Danilo Jančič in Simo Gregorčič. Poseben poudarek prevzemanju pa je dal tovariš Jože Mejak, predsednik delavskega sveta podjetja, ki je tako rekoč uradno zastopal našo organizacijo. Dopoldne smo si ogledali posamezne prostore v novih hišicah in izrazili zadovoljstvo, ker so prostori lepo in funkcionalno urejeni. Lahko rečem, da ni bilo resnih pripomb, razen te — ki naj jo le omenim — da so nove hišice preblizu sosednje meje, za katero so sosedje spet preblizu postavili svoji hišici. Ko bo živa meja dovolj visoka, ta bližina ne bo več motila.

Bolj med seboj, kot z gosti, smo se pogovarjali s tovarišem Inkretom o tem, koliko dela je imel vse od pridobitve lokacijske odločbe, gradbenega dovoljenja itd. Menili smo, da se nihče od nas takega dela poleg redne delovne dolžnosti ne bi lotil, resno pa smo tudi dvomili, če bi bili sposobni, da bi vse tako speljali kot je tovariš Inkret. Le-ta pa se je ob tem ugotavljanju le zadovoljno smehljaj in si verjetno mislil svoje. Vsi smo bili tudi mnenja, da bi bilo prav, če bi delovni kolektiv Dinos v zahvalo za trud pri ustvarjanju naše počitniške kolonije v Savudriji, dal Bojanu doživljenjsko pravico do letnih počitnic, v katerikoli od teh hišic.



BOJAN INKRET

Bojana Inkreta smo med ogledom novih počitniških zmogljivosti tudi vprašali, kdaj se je začela gradnja hišic, in povedal nam je, da lani oktobra. V malo več kot osmih mesecih pa so popolnoma pripravljene za sprejem naših delavcev. To je vsekakor velik napredek.

Popoldne je za zaključek prevzema sledil običajni „likof“, kjer smo pogostili delavce, ki so gradili hišice, in vse goste, ki so žrtvovali čas tudi za to, tradicionalno obveznost investitorja.

Ob tej priložnosti smo se pogovarjali tudi s tovarišem Simonom Gregorčičem, tovarišem Muharem Mujićem in tovarišico Nado Binterjevo. Naš razgovor pa je imel naslednjo vsebino:

Simon Gregorčič, naš znani odkupovalec, je prišel v Savudrijo z Danilom Jančičem. Oba sta čakala na slovesnost ob prevzemu novih počitniških hišic, vendar je nista dočakala, ker sta morala prej na sestanek kolektiva naše poslovne enote v Kopru. Pred odhodom nam je Gregorčič povedal, da bo s 1. julijem prekinil delovno razmerje v našem podjetju oziroma da bo prenehal delati. Povedal je tudi, da je bil pri Dinosu 20 let, da je za obletnico dobil uro, ki pa jo je že razbil.

Ker Simona dobro poznamo, si nismo mogli predstavljati, da bo povsem prenehal z delom, ki ga je opravljal toliko let, zato smo ga vprašali, kaj bo delal, ko ne bo redno zaposlen. „Da ne krepam,“ je rekel „bom šel vsak teden z enim naših odkupovalcev po terenu in mu s poznanstvi pomagal pri odkupu“. Zanimalo nas je tudi, kaj bo „imel“ od tega, pa je rekel „ništa“, da bo to počel zato, da od nedela ne umre.

Simon ima 61 let. Letos so ga gripa in vzporedne bolezni položile za tri mesece v posteljo. Prebolel je tri težke bolezni in shujšal 20 kg. „Za hec“ smo skupno ugotovili in se od srca nasmejali, kako je „fajn“ za hujšanje, če si bolan.

Na vprašanje, kako se mu dopade naša počitniška kolonija v Savudriji, je odgovoril samo pohvalno.



SIMON GREGORČIČ (v sredini)

Muharem Mujić, upokojenec Dinosa iz Zagreba, je bil v Savudriji na „dopustu“ z ženo in vnukom. Tudi z njim

smo se pogovarjali o vsem mogočem, sočasno kot s tovarišem Gregorčičem. V Savudrijo je prišel prve dni junija odšel pa bo 20. junija. Na vprašanje, kako se počutijo, je odgovoril, da odlično in da se kopajo v morju vsak dan, če je lepo vreme. Veliko se sončijo kar pred našo počitniško hišico, v kateri so dobili počitniško stanovanje.

Tovariš Mujić je šel v pokoj leta 1969, k Dinosu pa je prišel leta 1955. Pravi: „sad sam u penziji i ništa ne radim“. Sedaj se več ne ukvarja niti z odkupom odpadnega blaga niti s čim drugim, in prepričan je, da je tako prav.

Tudi Mujić je bil pred kratkim bolan. Preživel je nekaj operacij. Zdaj počiva in uživa, kolikor se da, sadove svojega minulega dela. V Savudriji je bil tudi prejšnje leto v mesecu juniju. Mir in morsko podnebje mu koristita. Tudi njega smo vprašali za mnenje o naših počitniških hišicah v Savudriji in ni jih mogel prehvaliti.

Nado Binter in Francko Prosenc s sorodniki smo dobili na pravih počitnicah v naših hišicah. Medtem ko se je Francka nekam zgubila, smo se pogovarjali z Nado, vmes pa nam je njen mož postregel s češnjami. Nada Binter je prišla v Savudrijo sredi junija in bo ostala do konca junija. Sem pride vsako leto, letos je tu že deseto leto. Vsi se počutijo dobro, tudi vreme je lepo. Ni nam bilo treba vprašati, kako so jim všeč hišice, ker je bilo jasno, da bi dobili zadovoljiv odgovor.

Tako je bilo dne 17. junija 1976 v Savudriji – lepo in povsod je vladalo vedro razpoloženje. Prepričani smo, da bo lepo vse počitnice tja do septembra in da bo med našimi delavci, ki bodo bodisi v hišicah bodisi v camp-prikolicah preživljali počitnice, vladalo enako ali še bolj vedro razpoloženje.

To jim tudi iz srca želimo.

PROFESORSKA

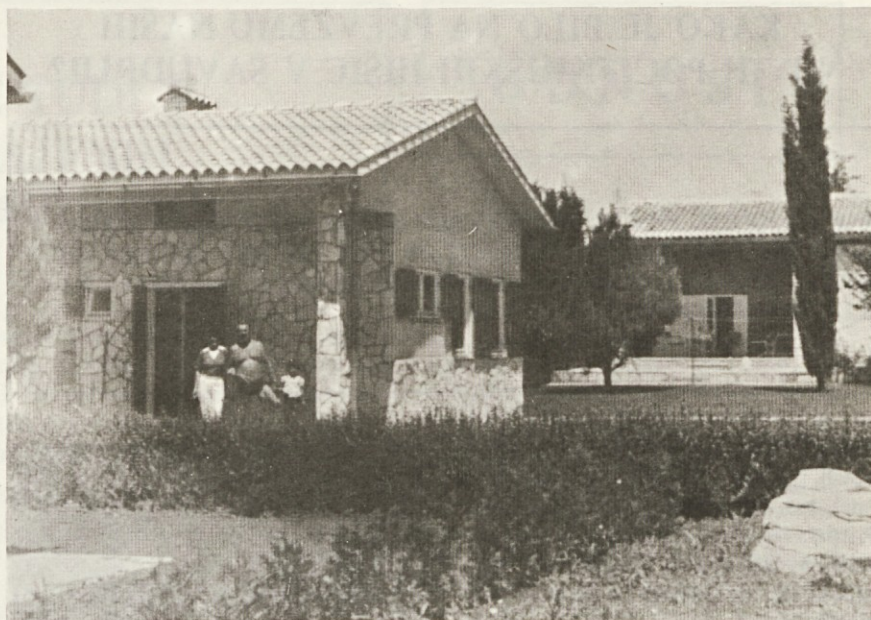
Študentu na izpitu iz filozofije ni ni ni šlo. To je profesorja spravilo ob živce, zato mu je zabrusil:

– Ti reva ti, obrni se okoli svoje oslovke oši in idi! Dobil si cvek.

Študent vstane in gre okoli katedra s profesorjem ter se nameni proti vratom. Pa ga profesor ustavi:

– To si dobro pogruntal. Daj mi indeks! Zaslužil si si dvojko.

(IZ PAVLIHE)



Ena od treh novih počitniških hišic v Savudriji.

RAZSTAVA UMETNIN IZ ODPADNIH SUROVIN NE SME ITI V POZABO

V Ljubljani je bilo od 2. do 7. februarja 1976 jugoslovansko posvetovanje o sekundarnih surovinah, od 4. do 10. februarja pa tudi mednarodna razstava TEHNIKA ZA OKOLJE 76. Oboje prvič v Jugoslaviji.

Medtem ko je bilo poslovanje v prostorih republiške gospodarske zbornice, je bila razstava v prostorih ljubljanskega Gospodarskega razstavišča.

V našem podjetju smo se ob tej priložnosti spraševali, kakšne odpadke naj razstavljamo oziroma ali naj prikazemo predelavo odpadkov in stroje za stiskanje in rezanje odpadnega blaga, kar so razstavljali tudi drugi. Pri reševanju tega vprašanja smo prišli na izvirno misel in pripravili razstavo varjenih skulptur iz odpadnih kovinskih delov oziroma materialov. Za takšno razstavo smo pridobili vse slovenske umetnike, ki z varjenjem ustvarjajo nove vrednote. Dobili smo 53 del od naslednjih umetnikov: akademika Janeza Boljke iz Ljubljane, pisatelja Toneta Svetino iz Bleda, opernega pevc Aleksandra Kovača iz

Maribora, strojnega tehnika Rudija Stoparja iz Sevnice, doktorja veterine Bogomila Kotnjeka iz Lendave, arhitekta Jacquesa Boullera iz France in akademsko slikarko Seko Tavčar iz Ljubljane, ki je na razstavo poslala tri velika platna, na katerih je v oljni tehniki narisala motive s področja odpadnih surovin in okolja.

Naš kolektiv je poleg gesla „Odpadki – Surovine“ postavil geslo „Odpadki – Umetnine“ in s svojo zamisljivo povsem uspel.

Na otvoritvi razstave, ki je bila pod pokroviteljstvom občinske kulturne skupnosti oziroma zveze kulturno-prosvetnih organizacij občine Ljubljana-Bežigrad, katere člani so pod vodstvom strokovnjaka podjetja LIK razstavo tudi postavili, je bilo podjetje Dinos, zaradi pravnega odnosa do kulture, za vzgled drugim bežigrajskim podjetjem.

Razstavo si je ogledalo veliko ljudi. Z zanimanjem in zadovoljstvom pa so si jo ogledali tudi naši najvišji republiški funkcionarji, kot npr. predsednik

skupščine SR Slovenije dr. Marjan Breclj, predsednik predsedstva skupščine SR Slovenije Sergej Kraigher, član sveta federacije dr. Aleš Bebler, podpredsednik izvršnega sveta SR Slovenije dr. Avgustin Lah, dr. Aleksandra Kornhauserjeva in drugi.

Na otvoritvi naše razstave, ki je bila takoj po otvoritvi razstave TEHNIKA IN OKOLJE 76 je navzočim priredil koncert akademski oktet Tone Tomšič, kar je vzbudilo še posebno zanimanje navzočih, ki niso pričakovali takšne kulturne prireditve med stroji za predelavo nekoristnih snovi in materialov v koristne.

Našo in prvo razstavo varjenih skulptur iz odpadnih materialov so pripravili, organizirali in postavili: Stane Mancini, Stane Koman in Bojan Inkret. Za to nelahko in odgovorno delo, ki je ime in ugled naše delovne organizacije poneslo v jugoslovanski prostor povsem drugače, kot smo sicer vajeni, se je organizatorjem razstave iskreno zahvalil direktor podjetja Janez Ramovš.

Prihodnjič bomo pisali o kritiki umetnostnega kritika dr. Mirka Juterska, v kateri je ocenil dela vseh šestih umetnikov, in to zvrst umetnosti sploh s pogledom v preteklost in prihodnost.

POZDRAVLJAMO TAKŠNE OLAJŠAVE ZA PREDDELAVO ODPADKOV

V Uradnem listu, št. 10 je določeno, da davčnemu zavezancu ni treba plačati v letu 1976 republiškega davka od prometa dohodka temeljne organizacije, od tistega dela dohodka, ki ga je vložil v predelavo odpadkov za pridobivanje surovin.

Podrobnejša določila o tem, kaj se šteje za vlaganje v predelavo odpadkov za pridobivanje odpadnih surovin, predpiše izvršni svet skupščine SRS.

Takšne olajšave lahko samo pozdravljamo z željo, da bi pristojni organi čimprej in v celoti ukinili tudi depozit na vsa investicijska vlaganja.

Janez Ramovš

*Kdor tepe svojo ženo, je podoben tistemu, ki tolče po vreči moke.
Vse, kar je v njej dobrega – gre ven, kar pa je slabega – ostane.*

FRANCOSKI PREGOVOR



Pogostitev delavcev – graditeljev naših novih hišic

VARČEVATI NE ZNAMO

Včasih se zdi, da govorimo dva jezika. Ne mislim slovenski, srbohrvaški, knjižni ali narečni. Govorimo politični in medsebojni jezik. V političnem jeziku se zdi, govorimo z nekom tretjim, nekom, ki je izven nas, ki dela napake in ga je treba kritizirati. Tisti nekdo tudi ničesar ne ukrene in je kriv za marsikaj – na primer za inflacijo ali za slabe ceste, visoke cene, da nam ob koncu meseca zmanjka denarja.

Za dvojno sliko gre. Ni nekoga tretjega, smo samo mi. V tem prostoru in času je od nas odvisna sedanost in prihodnost. Prav je, da si sliko izostrimo in se pričnemo pogovarjati med seboj preprosto in človeško. Na primer o varčevanju.

Vsak dan trošimo, eni več, drugi manj, vsi pa preveč. Zadnjič sem na primer razmišljal o kruhu. Kruh pomeni tone in tone pšenice, ki jo je treba posejati že jeseni, negovati polja, trošiti umetna gnojila, požeti, zmleti zrna in tako naprej. S kruhom je povezana kopica zapletenih zadev, ki lahko pomembno razbremenijo gospodarstvo, če bi ga potrošili manj. V Jugoslaviji ne uvažamo le pšenice, tudi ne malo stvari, ki so povezane s proizvodnjo domače pšenice uvažamo: umetna gnojila, poljedelske stroje, rezervne dele itd. Ne gre za to, da bi se odrekli kruhu, temveč za to, da ne bi ležal po kotih, po koših, na cesti. Ne odrecimo se kruhu, odrecimo se odvečnemu nakupu.

V trgovini rečemo: tričetrte belega domačega, ne pomislimo dovolj, da nam ga vedno ostaja četrtna. Varčujmo s kruhom! Če bi ga kupili, začeli jesti le tako velik kos, kolikršnega bomo tudi pojedli, bi se gotovo potrošnja pšenice zmanjšala za četrtno; verjetno marsičesa, kar je povezano s kruhom, sploh ne bi več uživali.

Preveč porabimo elektrike. Pa ne da bi živeli v temi, da bi kdaj pa kdaj oprali na roko, da bi včasih še kuhali na drva. Verjetno bi četrtno manj prali s pralnim strojem, če bi pralni stroj, preden ga zaženemo, napolnili. Pralni stroj porabi enako količino energije, če deluje poln ali pol prazen. Ni potrebno, da svetijo luči v prostoru, ki je prazen. Če postavimo lonček na veliko grelno ploščo, porabimo lahko do petkrat več energije, kot bi jo, če bi položili lonček na malo grelno ploščo. Varčujmo torej, ne da bi se čemu odrekli.

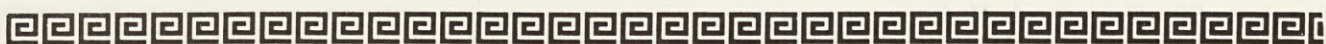
Preveč porabimo vode – v tem, da priteče voda iz domače pipe, je opredmetenega veliko človeškega dela. Če bi vsak natočil v kozarec le toliko vode, kolikor bi jo izpil, bi Ljubljana prihranila na mesec nekaj tisoč litrov vode.

Podobno porabimo preveč olja, sladkorja, krompirja, obleke, čistil, papirja...

Ob vsem tem sprašujem, kako naj začnemo. Očitno so besede premalo, da bi si „izostrili sliko“ in se zavedali, da smo mi sami tisti, ki bi morali nekaj storiti: jaz, ti, Janez iz proizvodnje, Jože iz trgovine, Franci iz Maribora.

Varčevanje ni le beseda – je odnos do sočloveka, do družbe, v kateri živimo, do tistega dela sveta, ki je še v bedi, do tega planeta, katerega gosti smo, do samega sebe.

Ivan Peternel



V PODJETJU 30 LET



Jože MEJAK je poslovodja naše poslovalnice v Brežicah. Lani je praznoval petinpetdeseti rojstni dan, vendar mu toliko let nihče ne bi prisodil. Vodja naše brežiške enote je od takrat, ko je prišel v podjetje, to je 1. junija 1946, torej že 30 let. Po toliko letih pa mu je naš kolektiv zaupal funkcijo predsednika delavskega sveta podjetja. To funkcijo opravlja prav sedaj, ko bo podjetje slavilo 30-letnico obstoja.

Dne 17. junija 1976 je Jože Mejak ali Pepi, kot mu pravijo stari Odpadovci, prišel kot predsednik delavskega sveta podjetja v Savudrijo, na slovesnost ob prevzemu treh novih počitniških hišic. Tam smo ga intervjuvali za naš časopis. Vprašali smo ga, kako se spominja dela v podjetju pred 30 leti in potem. Za odgovore na vprašanja se mu lepo zahvaljujemo.



JOŽE MEJAK

Tovariš Pepi, kje so vas sprejeli na delo? V Ljubljani?

Ne, v Brežicah.

Tam je kot zbiralec odpadnega blaga delal neki Jože, partizanski invalid. Delal je, če se prav spominjam, v

okviru Rdečega križa. Sam ni zmogel vsega dela, pa me je prosil, naj mu pomagam. Vprašal me je, koliko imam šol, in ko sem mu povedal, da sem končal gimnazijo, je bil zadovoljen. Najel me je za evidenco o opravljenih delovnih urah. V Novem mestu je bila takrat Odpadova izpostava. Zvedeli so, da je zbiralec v Brežicah dobil pomoč, in sporočili so v Ljubljano. Poklicali so me v Ljubljano na direkcijo in me pregovorili, da sem v Brežicah začel delati za Odpad.

Kje in v kakšnih prostorih ste začeli?

Prostor za skladišče sem našel v starem brežiškem gradu, v enem številnih hlevov. Bila sva dva. Prvih sredstev za odkup, ki so jih poslali iz Ljubljane, je bilo 10 000 starih denarjev. To je bil naš obratni kapital leta 1946.

Kakšno opremo ste imeli?

Nobene. Lopato in vile, pa še to smo „izsortirali“ iz zbranega starega železa. Spominjam se, da sem se takrat vozil s starim biciklom. Na kolesa sem privezal okroglo gumo, ki sem jo izrezal iz polne gume s kolesa nekega topa. Zaradi tistega kolesa so me takrat klicali kar „folguma“.

Takšen je bil torej začetek. Kakšno blago ste odkupovali?

Zbirali smo železo, stroje, avtomobile, tanke, težko orožje, ki so ga puščale umikajoče kvizlinške in nemške okupacijske enote. Tega je bilo veliko, vendar ga je vseeno počasi zmanjkovalo. Zbiranje takšnega materiala je bila takrat naša glavna dolžnost in naloga.

Rekli ste, da ste bili takrat brez vsake opreme. Kako ste razrezali, razbili vojaške stroje in druge velike stvari?

Imeli smo varilni aparat in rezilca. Počasi smo se namreč opremljali z najnujnejšim orodjem in z vozili, ki smo jih poiskali med zavrženimi in jih za silo usposobili za vožnjo. Kdaj pa kdaj nam je vozila posodilo naše skladišče v Novem mestu.

S čim ste se začeli ukvarjati, ko je zmanjkalo vojaškega trofejnega materiala?

Še preden ga je zmanjkalo, smo se vedno bolj povezovali z industrijskimi podjetji v Brežicah in okolici, žal pa teh ni bilo veliko. Kolikor se spominjam, smo najprej začeli z odkupom odpadnega blaga pri AGRO-SERVISU. Potem je bil na vrsti RUDNIK SENOVO in KRMELJ. Mislim, da je bilo to leta 1948. V letih 1946 do 1948 je v Brežicah zrasla močna poslovalnica. Za delovno silo smo takrat dobili vojne ujetnike. Na razpolago sem imel skupino 25 vojnih ujetnikov. Očistili smo veliko območje, od Sevnice do Brežic in Dobovega, skratka celotno Posavje. Potem je nastala velika poslovalnica Odpada tudi v Novem mestu in takrat smo začeli bolj organizirano odkupovati v podjetjih.

Kratek čas ste se ukvarjali tudi z izdelovanjem vate iz tekstilnih odpadkov?

Da, to je bilo približno leta 1960. Ko je zmanjkalo trofejnega vojaškega blaga, na brežiškem območju ni bilo tako rožnato za zbiranje železa in kovin. Delali bi karkoli, samo da bi ustvarili večji promet in dohodek. Tako nam je neki Zagrebčan predlagal, naj ustanovimo sortirnico tekstila oziroma izdelovalnico vate iz tekstilnih odpadkov. Pri njem sem se za silo izučil ravnati s stroji, potem pa smo odkupili stare trgalne stroje in začeli poskusno delati. Že prvi mesec smo ustvarili devet starih milijonov prometa. Kazalo je dobro. Ko smo bili še v poskusnem obratovanju, nam je vse pogorelo in z našim tekstilnim obratom je bilo konec.

Kaj je bilo potem z vašim prometom?

Počasi smo se že prej spuščali na hrvaško območje in tam odkupovali blago. Tudi v Zagrebu smo marsikaj odkupili, vendar v manjših količinah. Pri tem moramo upoštevati, da se je vodstvo našega podjetja držalo načela, da ne segamo čez slovenske meje; le

V PODJETJU 30 LET

mi smo bili izjema, ker bi sicer naša poslovalnica propadla.

Pred dobrimi desetimi leti pa se je vodstvo podjetja ojunalo in v Zagrebu smo odprli deponijo odpadnega blaga. Čeprav je ta deponija kmalu propadla, je vendar za nas v Brežicah pomenila prodor v zagrebško industrijo, ki je bil vedno širši in močnejši.

Sedaj je glede odkupa zunaj meja Slovenije drugače, vendar nas še vedno nekaj zadržuje.

Kje danes črpate največ materiala?

Na Hrvaškem. V predmestju Zagreba, gremo pa tudi globlje v Hrvaško, npr. do Karlovca. Poslovne zveze imamo tudi z delom Bosne. Delamo v dogovoru s tamkajšnjimi odkupnimi organizacijami, tako da nimamo sporov z domačimi podjetji naše vrste. Poslovno razmerje nam omogoča precejšnja mehanizacija naše poslovalnice oziroma močan prevozni park.

Začeli ste s 10 000 starimi dinarji. Kakšen kapital obračate danes?

Dve in pol stari milijardi znaša naš lanski promet. Zadnja leta prodamo letno prek 10 000 ton blaga, včasih, razen prva leta, pa smo odposlali letno le približno 12 vagonov blaga. Lansko leto, zlasti pa predlansko, je



Naša „stara“ počitniška hišica letos v juniju

bilo za našo industrijo in za nas močno konjunktorno. Letos je obratno, toda nam v Brežicah je uspelo, da smo promet obdržali, ustalili in še povečali.

Kaj te je, tovariš Pepi, držalo v našem podjetju polnih 30 let?

V glavnem dobri in skoraj vedno razumevajoči odnosi med poslovalnico in vodstvom podjetja. Nekaj naših vodilnih oseb ne bom zaradi njihovih dobrih tovariških odnosov nikoli pozabil. Naj omenim npr. pokojnega Tavčarja in dr. Lunačka.

Vsi od tovariša Durjave naprej, vsi so bili, in taki so tudi naši današnji kadri, nekakšni pionirji v boju z miselnostjo oblastnih organov o pomembnosti odpadnih surovin. Vedno smo bili in smo še zapostavljeni, ker so na naše dejavnosti gledali kot na manjvredno delo, če so nas sploh opazili. V zadnjem času se kaže, da se ta odnos spreminja, da spoznavajo pravo vrednost odpadnih surovin. Žal, na to spoznanje jih je bolj sililo splošno onesnaženje človekovega okolja kot pa prava vrednost odpadnih surovin kot del osnovnih surovin za industrijsko proizvodnjo. Morda me je v podjetju zadrževal tudi ta zanimivi bolj oziroma spoznanje, da se bijemo na pravi strani in da bomo zato nekoč morali zmagati.

Razgovor vodil
Stane Koman

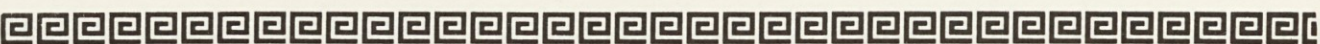


Jenko, Koman, Jančič in Mujič v Savudriji

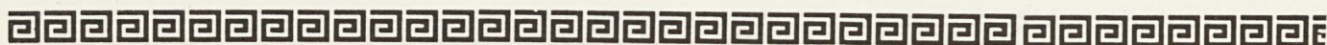
Glasilo Dinos izdaja OZD Dinos Ljubljana, Parmova 33 v 500 izvodih.

Glasilo ureja uredniški odbor: Jančič Danilo, Stane Koman, Stane Mancini, Anton Plešec, Janez Ramovš, Venčeslav Vetrovec. Glavni in odgovorni urednik je Stane Mancini.

Tiska Dopsna delavska univerza Ljubljana, Parmova 39.



V PODJETJU 30 LET



ANA KAMNIKAR IN MARTELANC

Ana KAMNIKAR, ki je v tem času zopet v Savudriji, kjer skrbi za vse naše počitniške zmogljivosti, bo 30 let dela v našem podjetju praznovala 26. septembra letos. Z njo smo se pogovarjali v četrtek, 17. junija 1976, medtem ko je imela polne roke dela s prevzemanjem zadnje nove opreme za naše tri nove počitniške hišice.

Tudi za Kamnikarjevo je bilo delo v našem podjetju pred 30 leti prva služba. Začela je v naši sortirnici tekstila v Ljubljani in ostala ji je zvesta ves čas. Res, da je zadnja leta prevzela trgovino sortirnice, da ni bila ves čas odnašalka tekstila, temveč prodajalka, toda „iz tekstila“ ni nikoli odšla. Le vsako leto poleti (in to zopet zadnja leta) ji podjetje zaupa počitniške hišice in camp-prikolice v Savudriji.

Čistit in pospravljat je prišla v Savudrijo že 20. aprila. Letos je bila odločitev težka; morala se je odpovedati poslovske funkciji v prodajalni, da je lahko prišla sem. In odpovedala se je. Toda nikar ne mislite, da ji je tu lahko. Veliko dela ima. Sedaj, ko so tu večje zmogljivosti, je morala sobe sama pripraviti, medtem ko so pred leti to delo opravljale dve ali tri

delavke iz sortirnice. Letos je bilo tudi veliko čiščenja, ker so v prvih dveh počitniških hišicah obrtniki popravljali kopalnice, da ne govorimo, koliko je bilo dela s prostori v novih hišicah, ko so jih zapustili zidarji.

Ana pa je sočasno sprejemala že naše prve delavce, ki so prišli na dopust. Pravzaprav so to naši bivši delavci, naši upokojenici.

V Savudriji bo vso sezono, tja do najmanj sredine oktobra. Vodila bo evidenco o tem, kdo prihaja letovat v naše prostore, skrbela bo, da bodo prostori in naprave v redu, urejala bo zadeve s tamkajšnjim turističnim uradom in pomagala našim, da se bodo čimprej znašli, kot se temu reče. Ne mislite pa, da je Ana Kamnikar v Savudriji tudi zato, da bi pospravljala za dopustniki. To bo moral storiti vsak sam, vsak dan sproti oziroma predno bo odšel domov.

Ano Kamnikarjevo smo med pogovorom vprašali, kakšna je razlika v podjetju in pri delu pred 30 leti in danes. Odgovorila je, da se je veliko spremenilo. Včasih so prav vse delo morale opraviti ročno, tudi dviganje zelo težkih bal, medtem ko zdaj že marsikaj delajo s stroji, čeprav je bilo in bo še naprej sortiranje tekstila vedno ročno.

Vprašali smo jo za mnenje o novih počitniških hišicah. Zelo jih je pohvalila. Posamezni prostori za bivanje — je rekla — so sicer manjši kot v prvih dveh hišicah, so pa lepo in funkcionalno urejeni. V družinskih prostorih sta spalnici staršev in otrok ločeni. S tako ureditvijo bodo gotovo vsi zadovoljni.

Kamnikarjeva ni rada govorila o sebi in svojem delu. Nekako nerodno ji je bilo, vendar je bila tako kot vedno zelo prijazna.

Iskreno se ji zahvaljujemo in obenem čestitamo za 30-letnico pripadnosti našemu podjetju.

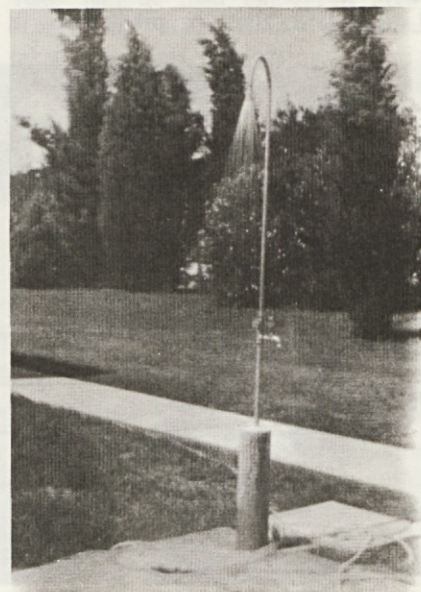
S. K.



Anka ŠTEMBERGAR je rojena leta 1930 v Ljubljani, kot drugi otrok, kasneje 12-članske družine.

Po končani osnovni šoli je pomagala očetu, ki je v ljubljanski klavnici skrbel za živino, namenjeno za zakol. Ko je šel v pokoj, je to „službo“ zgubila. Ančka Rojškova ji je povedala, da pri Odpadu iščejo delavce, toda ona ni imela poguma, da bi šla vprašat. Mama jo je za roke odvela v pisarno Odpada, kjer je delal, kot se Štembergerjeva še danes spominja, Janko Prek, ki je bil nekakšen sekretar podjetja. Toda v pisarno je stopila mama sama; Anka jo je nekaj časa čakala pred vrati, nato pa pobegnila in se ustavila na Kurilniški ulici. Pravi, da je pobegnila zato, ker jo je bilo sram. Potem jo je prišla mama iskat in jo privlekla v pisarno. Janko Prek jo je hotel videti, če je zdrava in dovolj močna za delo. Bila je sprejeta, čeprav je bila slabotna. To je bilo 12. julija 1946.

Delo je dobila v sortirnici tekstila, v lopi, ki je bila tam, kjer je danes skladišče za papir. Tri mesece je sortirala tekstilne odpadke, potem pa jo je mojster Cimerman odredil za prinašanje in odnašanje tekstila na in od sortirnih miz. Od takrat se spominja Kamnikarjeve in Mezgove.



Tuš med hišicami v Savudriji

Prinašalka je bila tri leta. V tem času je „prišla k sebi“, kot pravi sama. Tudi zrasla je. Postala je bolj močna in odredili so jo v balirnico, kjer dela še danes. Tu, v skupini z dvema delavcema, zašije bale v juto, obenem pa pomaga nakladati in razkladati bale tekstila.

Na vprašanje, česa se najbolj spominja s tistih prvih dni dela pri Odpadu, je odgovorila, da se dobro spominja umivanja po končanem delu. Na dvorišču skladišča je bila ena sama vodovodna pipa, in to pri mehanični delavnici. Vodo za umivanje so si natočile v steklenice in iz steklenic so si ena drugi polile vodo na roke. Najtežje je bilo – pravi – ker ni bilo dovolj vode. Spominja se tudi, da je prihajalo na delo v sortirnico zelo veliko delavk, ostale pa so le redke daljši čas.

Na vprašanje, zakaj je ona ostala, je odgovorila, da zato, ker se je navadila na sodelavke. Spominja se, da so jo imele starejše delavke rade, in to jo je zadržalo. Pravi, da lepega in dobrega sicer takrat ni bilo, pogoji dela pa slabši kot danes.

V času, ko dela v našem podjetju, se je Anka tudi poročila. Mož kot borec in invalid NOV je dobil v Šiški stanovanje in tako je s hčerko, ki jo imata, kar zadovoljna.

Anka Štemberger ima dobro mnenje o kolektivu, v katerem dela. Pravi, da je delaven. Tudi štiri novinke, mlade delavke, so pridne. Dobro se razume z delavcema, s katerima dela. Kadar ne zmorejo vsega dela in je treba naložiti na vagone npr. 15 ton bal, dobijo pomoč iz sortirnice.

Ugibajte, koliko delovnih let ima Anka? 30, jasno. Toliko, kolikor je pri nas. Še pet let mora zdržati do pokojnine. Pravi, da bo, če bo le zdravje, sicer pa ji je že dovolj garanja. Boji se, da se bo teh pet let preveč vleklo.

Za 30-letnico podjetja čestita vsem delavcem in delavkam v podjetju, enako pa tudi mi čestitamo njej, ki je ena redkih delavk, ki so vse svoje življenje, razen otroštva, dan za dnem, polnih 30 let, preživele v našem podjetju, tako rekoč na istem delovnem mestu.

S. K.

ZAUPNI PRIJATELJICI

- Ti ne veš, kakšen revež je Tone. Vid mu je čisto opešal.
- Oh, ko bi mu samo vid ...

(IZ PAVLIHE)

TOLAŽILNA NAGRADA ZA REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE, KI JE BILA OBJAVLJENA V PREJŠNJI ŠTEVILKI NAŠEGA GLASILA

V našem glasilu, ki je izšlo januarja, smo objavili tudi nagradno križanko. Nagrade so bile dvakrat po 100 din in enkrat 200 din.

Naši delavci – bralci so poslali skupno 15 rešitev. Iz Ljubljane smo prejeli 9 rešitev, 5 iz Kranja in eno iz Maribora. Žal niti ena rešitev ni bila pravilna. Komisija, ki je pregledala rešitve, se je zato odločila za tolažilno nagrado in izžrebala tovarišico SONJO RUTAR iz Ljubljane. Dobila je 100 din.

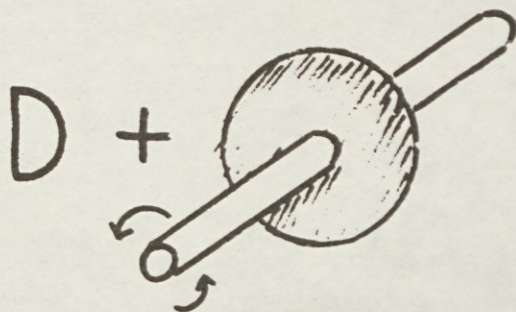
PRAVILNA REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE JE: TRBOVLJE, KSABI, RILČKAR, OKRAS, IVEK, S, V, V, KLOBUK, DIDAKTIČNI STROJI, R, EE, ROOKINGHAM, DVA, SRB, TV, AKO, BA, R, EARL, KA, EGS, ROJŠEK, T, KOLAR, LR, PV, DETE, LAIK, ALJA, ŠLAGER, ENNA, OKO, DUSE, ANE, TAL, SB, JA, DRVAR, OS, DP, BRUS, NEAPELJ, IUV, ETAPA, IND, N, AGA, ONO, DRVAŠI, IREC, TOP, SALDO, NAREK, KITARA.

REŠITVE REBUSOV, KI SO BILI OBJAVLJENI V PREJŠNJI ŠTEVILKI

DA
GRA

TA
GO

JE
TJE



1. NAGRADA, 2. NAGOTA, 3. PODJETJE DINOS

ANGEL VARUH

Pri sosedovih zidajo hlev. Mimo pride možakar in tik ob njegovi glavi pade z odra na tla velik kos opeke. Z odra se zasmeje naš sosed:

- Vidiš, pa sem te obvaroval nesreče.
- Ja, kdo pa si ti?
- Tvoj angel varuh.
- A tako! Kje pa si se potepal takrat, ko sem se ženil?!

(IZ PAVLIHE)

VABILO...

- Veš, Edi, moj mož se bo čez dobre pol ure že vrnil domov!
- Pa kaj potem, saj nisem nič prepovedanega počel s teboj.
- No, vem ... mislila sem te le opozoriti, da moraš pohiteti ...

(IZ PAVLIHE)

ZA PRAZNIKE VSTAJE ISKRENO ČESTITAMO

vsem našim delavcem iz Slovenije in Jugoslavije, posebej pa še vsem borcev in aktivistom narodnoosvobodilnega boja iz let, ko je divjala druga svetovna vojna.

- 4. julij – Dan borcev NOV, dan, ko je leta 1941 politični biro centralnega komiteja komunistične partije Jugoslavije sklenil, naj osvobodilno gibanje preide v oboroženo vstajo
- 7. julij – Dan vstaje ljudstva Srbije
- 13. julij – Dan vstaje ljudstva Črne gore
- 22. julij – Dan vstaje ljudstva Slovenije
- 27. julij – Dan vstaje ljudstva Hrvatske in Bosne in Hercegovine.

V Makedoniji je sekretar pokrajinskega komiteja s svojim napačnim stališčem, da se morajo priključiti bolgarskim komunistom, ustvaril določeno zmedo. Kljub temu je večina nižjih partijskih vodstev in osnovnih organizacij KP ustanovila vojaške štabe in diverzantske skupine. Konec julija 1941 je CK KPJ izključil sekretarja pokrajinskega komiteja in postavil nov komite. V septembru so se začele ustanavljati prve partizanske skupine, 11. oktobra 1941 pa je prišlo do vstaje makedonskega naroda.

Stoletnica rojstva Ivana Cankarja 1876-1976



Središčna postava slovenske moderne in največji mojster slovenske besede Ivan Cankar se je rodil na Vrhniki, v propadajoči obrtniški družini trškega krojača. Cankarjeva otroška leta so bila polna grenkobe, okusil je grenak okus tujine, hudo in krivičnosti tedanjega družbenega reda.

Cankarjevo delo je bilo en sam spopad z buržoazijo, njenimi nazori in predsodki o politiki, kulturi in umetnosti. Bil je prvi slovenski književnik, ki je samozavestno spregovoril besedo o narodni bedi, v pravi luči pokazal slovensko preteklost, udaril z bičem po meščanski družbi in razkril gibalne sile slovenskega narodnega in socialnega življenja.

Ivan Cankar je bil pesnik, pripovednik, dramatik, kritik in polemik, skratka velik literarni ustvarjalec. Njegove besede so žive in bodo ostale žive, vse dokler bo živel slovenski jezik.

Dela Ivana Cankarja so najdragocenejša kulturna dediščina, ki jo je zapustil slovenskemu narodu in domovini, do katere je čutil neizmerno ljubezen.

Pridružimo se praznovanju stoletnice njegovega rojstva s tem, da bomo brali njegova čudovita dela.

Boris Premk

dinos



IZREKI

Človek je edina napaka narave.

William S. GILBERT

Življenje je podobno blisku, oba hitro mineta.

Japonski pregovor

Kdor letos umre, je osvobojen te neprijetnosti drugo leto.

SHAKESPEARE

Vsak je sam gospodar svoje usode.

VICTOR HUGO

Čas mineva, vendar je edini, ki ostane.

V. JERMAN

Kadar se malo dela, se zelo veliko teoretizira.

BALZAC

Odbral:
Ivan Peternel

Jaka je zelo rad dražil svojo ženo, zato ji je pred spanjem dejal:

– Lahko noč, mati štirih otrok...

Nekoč pa je žena mirno odvrnila:

– Lahko noč, oče enega otroka...

(IZ PAVLIHE)